

РЕШЕНИЕ

№ 27143

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 27.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **1669** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), вр. чл.121, ал.2 ДОПК.

Образувано е по жалба от „Принтекс 21“ ЕООД с ЕИК-[ЕИК] срещу Решение № ПО-3/31.01.2024г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 ДОПК с изх.№ С240022-023-0000081/11.01.2024г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се релевира, че наличието на образувано (висящо) ревизионно производство е задължителна положителна процесуална предпоставка за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1 от ДОПК върху имуществото на ревизираното лице. Ревизията започва с връчването на Заповед за възлагане на ревизия /чл. 114 от ДОПК/, а в случая ЗВР не е връчена на “Принтекс 21” ЕООД по никой от способите, предвидени в чл.29 и следващите от ДОПК, което налага извод за незаконосъобразност на наложените предварителни обезпечителни мерки. Твърди се, че оспорваният акт е нищожен, тъй като при липса на образувано ревизионно производство поради неосъществено връчване на ЗВР, за публичния изпълнител не е възникнала материална компетентност да издаде процесното ПНПОМ. Съответно публичния изпълнител не е бил валидно сезиран с искане за налагане на ПАМ по чл.121, ал.1 от ДОПК. Според жалбоподателя доколкото няма висяща ревизия, процесните обезпечителни мерки нямат предмет, както няма и обезпечителна нужда. Отделно от това се поддържа и несъразмерност на наложените предварителни

обезпечителни мерки, съгласно чл.6, ал.2 от АПК. Моли съда да прогласи нищожността на оспорвания индивидуален административен акт. В условията на евентуалност да отмени наложените с акта предварителни обезпечителни мерки. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуалния си представител поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Пзовава се на заключението на СТЕ, според което линкът съдържащ документът- ЗВР е бил изтеглен от друг електронен адрес, а не от този за кореспонденция с дружеството. Сочи се, че дори ЗВР да е била връчена на адресата й отново не би възникнало ревизионно производство, тъй като тази заповед е била издадена от орган по приходите на ТД на НАП [населено място], който не е местно компетентен предвид седалището на дружеството в [населено място]. Представя писмено становище и списък с разноски, придружен с доказателства за извършването им. Допълнително излага съображения за отмяна на акта поради обявяване за нищожен на РА №Р-16002623007544-091-001/29.07.2024г., издаден от ТД на НАП- П. на "Принтекс 21"ЕООД, с Решение №421/10.10.2024 г. на Директор на дирекция ОДОП П..

Ответникът- директорът на ТД на НАП С. – в съдебно заседание чрез процесуален представител оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена. Прави възражение за прекомерност. Претендира юрисконсултско възнаграждение с оглед изхода на спора.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.12.2023 г. е издадена Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-16002623007544-020-001/14.12.2023 г., по отношение на „Принтекс 21“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството по ЗДДС, за периода от 16.03.2021 г. до 31.07.2023 г., със срок за извършване на ревизията от три месеца от връчване на ЗВР. ЗВР е връчена електронно на 08.01.2024г. на Принтекс 21 ЕООД, видно от Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС "Контрол". В същото е удостоверено, че електронната препатка към съобщението за електронно връчване на документи, изпратено на 20.12.2023 г., е активирана 08.01.2024 г., документът е изтеглен от имейл [електронна поща].

На 10.01.2024 г. е издадено Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на предварителни обезпечителни мерки с №Р-16002623007544-039-001/10.01.2024 г. В него са доразвити съображенията, поради които е необходимо налагането на предварителни обезпечителни мерки спрямо „Принтекс 2Г“ ЕООД. Посочен е и предполагаемия размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с ревизионен акт, а именно за данък върху добавената стойност - 30 574.78 лв. главница и 4 686.87 лв. лихва или общо- 35 261.65 лв. към дата 10.01.2024 г.

На 11.01.2024 г. е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. №С240022-023-0000081/11.01.2024 г. от Д. Р., на длъжност главен публичен изпълнител в ТД на НАП С., въз основа на постъпилото мотивирано искане на М. Д. К., на длъжност главен инспектор по приходите. В цитираното постановление се посочва, че при извършване на ревизията са установени данни за отклонения в данъчното облагане, касаещи приспадане на данъчен кредит по реда на ЗДДС, без да са извършвани реални

доставки. Освен това е констатирано чрез доказателства от Агенция „Пътна инфраструктура“, че декларираното превозното средство, чрез което са извършвани доставките, не е засечено от камерите на ТОЛ системата. Установено е, че от страна на ревизираното лице не са представени и изисканите справки относно притежавани от дружеството движимо и недвижимо имущество, пътни превозни средства, съоръжения или задължения и вземания. Отделно от това публичният изпълнител е извършил справки, с които е проучил имущественото състояние на „Принтекс 21“ ЕООД, с цел определяне на обезпечителна мярка, която да бъде наложена в конкретния случай. Констатирано е, че дружеството не притежава недвижими имоти, пътни превозни средства, дялове и акции в други дружества. Притежава дълготрайни материални активи /ДМА/ в размер на 32 000 лева, посочени в Баланса за 2022 г., но за същите липсва индивидуализация, както и че е титуляр на банкови и платежни сметки в У. Б. АД. Предвид установеното, с постановление е наложена следната предварителна обезпечителна мярка: заповор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открита при доставчик на платежни услуги в ТД У. Б. АД за сумата от 35 261.65 лв. Издадено е до ТБ У. Б. АД Запорно съобщение с изх. №С240022-003- 0000697/11.01.2024 г., връчено на ТБ У. Б. АД на 12.01.2024 г., видно от приложено по преписката удостоверение за връчване по електронен път. От страна на ТБ У. Б. АД е издаден отговор на запорно съобщение, за наложения заповор върху сметките на „Принтекс 21“ ЕООД. Посочва се, че по отношение на сметката на дружеството няма наложени други заповори. Постановлението е връчено на „Принтекс 21“ ЕООД на 20.01.2024 г., видно от приложеното по преписката удостоверение за връчване по електронен път.

Издаденото Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С240022-023-0000081/11.01.2024 г. е оспорено по административен ред и е потвърдено с обжалваното в настоящото производство Решение № ПО-3/31.01.2023г. на Директора на ТД на НАП С..

Видно от заключението на Съдебно- техническата експертиза /СТЕ/, която не се оспорва от страните и се кредитира от съда като компетентно изготвена при използване на специални знания, в 8 часа 43 минута и 19 секунди на дата 8 януари 2024 г. била регистрирана последната актуализация на адрес за кореспонденция на „Принтекс 21“ ЕООД в СУП с електронен адрес [електронна поща]. В 9 часа 32 минути на дата 8 януари 2024 г. било регистрирано връчване на документа Заповед за възлагане на ревизия (КД-20) № Р-1 6002623007544- 020-001 електронно, в резултат от активиране на линк от електронен адрес [електронна поща]. В раздел „Анализ на проблемите“ са обективирани снимки и обяснения.

По делото е приета административната преписка и допълнително ангажираните писмени доказателства.

Видно от приетото по делото Решение №421/10.10.2024 г. на Директор на дирекция ОДОП П., е обявен за нищожен РА №Р-16002623007544-091-001/29.07.2024г., издаден от ТД на НАП- П. на "Принтекс 21"ЕООД. Решението е мотивирано от факта, че Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-16002623007544-020-001/14.12.2023 г., е издадена на 14.12.2023 г. от Началник на ТД на НАП П., но е връчена на дружеството на 08.01.2024 г., от която дата е започнало ревизионното производство /чл.114, ал.1 ДОПК/, а преди това на

03.01.2024 г. е извършена промяна в ТР, като седалището е променено в [населено място]. Посочено е, че при невръчана ЗВР органите по приходите не могат да се позоват на разпоредбата на чл.7, ал.4 ДОПК. Изведен е извод, че доколкото настъпила промяна в седалището на ревизираното лице е преди връчване на първата ЗВР, ревизионният акт е издаден от некомпетентен орган и следователно нищожен, предвид нормата на чл.8, ал.1, т.3 ДОПК- актът е следвало да се издаде от компетентната ТД на НАП-С..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган – директора на ТД на НАП, който съгласно чл. 197, ал.1 от ДОПК се произнася по жалби срещу издадени постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

При издаването му е спазена предвидената от закона форма, като са изложени подробни фактически и правни основания, послужили за издаването му.

Видно от искането за допускане на предварителни обезпечителни мерки, както и от ПНОМ, в същите като основание за налагане на исканите мерки е посочено предварително обезпечаване на задълженията на "Принтекс 21"ЕООД, които ще бъдат установени в резултат на ревизията, възложена със Заповед за възлагане на ревизия №Р-16002623007544-020-001/14.12.2023 г..

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. В случая, няма данни за представено от длъжника обезпечение, нито са налице хипотезите по чл. 195, ал. 5 от ДОПК, поради което преценката за законосъобразност на атакувания административен акт се свежда до проверка за спазването на изискванията по чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Цитираната норма предвижда, че в хода на ревизията органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Налагането на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 от ДОПК предполага наличието на образувано и висящо ревизионно производство. Съгласно чл. 112, ал. 1 ДОПК ревизията се образува с издаването на заповед за възлагане на ревизия. По силата на чл. 113, ал. 2 от ДОПК тази заповед следва да бъде връчвана на данъчно задълженото лице. Съгласно чл. 114, ал. 1 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. След като срокът за извършване на ревизията започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане на ревизията на ревизираното лице, следва изводът, че преди връчването на заповедта за възлагане на ревизия, органите по приходите не могат да извършват никакви процесуални действия по ДОПК, включително да предприемат действия по налагане на предварителни обезпечителни

мерки.

В случая Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 ДОПК с изх.№ С240022-023-0000081/11.01.2024г., на главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е издадено на 11.01.2024 г, т.е. след връчване на ЗВР на 08.01.2024г. /електронно/, поради което доводът на жалбоподателя в тази насока е неоснователен. За да приеме това, съдът съобрази, че действително с кредитираното от съда експертно заключение се доказва, че в 8 часа 43 минута и 19 секунди на дата 8 януари 2024 г. е била регистрирана последната актуализация на адрес за кореспонденция на „Принтекс 21“ ЕООД в СУП с електронен адрес [електронна поща]. В 9 часа 32 минути на дата 8 януари 2024 г. било регистрирано връчване на документа Заповед за възлагане на ревизия (КД-20) № Р-1 6002623007544- 020-001 електронно, в резултат от активиране на линк от електронен адрес [електронна поща]. От Удостоверение за извършено връчване по електронен път в ИС "Контрол" е видно, че електронната препратка към съобщението за електронно връчване на документи, изпратено на 20.12.2023 г., е активирана 08.01.2024 г., документът е изтеглен от имейл [електронна поща]. Т.е. установи се, че е ЗВР е връчена на имейл адрес- [електронна поща], вместо на актуализирания по-малко от час преди това [електронна поща], но с факта на активиране на изтегляне на имейла се приема, че адресата е запознат със съдържанието на изпратеното. Предвид това следва да се приеме, че ЗВР е връчена преди издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Същевременно, към датата на връчване на ЗВР, издадена от Началник сектор при ТД на НАП- П.- 08.01.2024 г., от която дата се счита за образувано ревизионното производство, /независимо от това, че е издадена на 14.12.2023 г./ вече е била извършена- на 03.01.2024 г. промяна в ТР, като седалището е променено в [населено място]. Т.е. към датата на образуване на ревизионното производство седалището на ревизирания субект е в [населено място], което предопределя териториалната компетентност на органите по приходите при ТД на НАП- С., предвид нормата на чл.8, ал.1, т.3 ДОПК. Изложеното рефлектира върху проведеното ревизионно производство, резултирало в обявяване нищожността на РА с цитираното по- горе Решение на Директора на Дирекция ОДОП.

Безспорно, Решение №421/10.10.2024 г. на Директора на Дирекция ОДОП- П. е последващо издаването на потвърденото с оспорваното в настоящото решение постановление.

Съгласно нормата на чл. 142, ал.1 АПК съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Същевременно в разпоредбата на ал.2 на чл.142 АПК е разписано, че установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Предвид това и следва са вземе предвид посоченото Решение №421/10.10.2024 г. на Директора на Дирекция ОДОП-П..

С оглед на това и доколкото обявяването на РА за нищожен е поради изначално опорочаване на проведеното ревизионно производство със ЗВР до степен на най-тежкият порок- нищожност, т.е. при липса на надлежно образувано ревизионно производство, издаденото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 ДОПК с изх.№ С240022-023-0000081/11.01.2024г., потвърдено с обжалваното в настоящото производство Решение № ПО-3/31.01.2024г. на Директора на ТД на НАП С. се явява

незаконосъобразно, в противоречие с чл. 121, ал. 1 от ДОПК, който съгласно чл. 197, ал. 3 от същия кодекс подлежи на отмяна.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че действително публичния изпълнител действа при обвързана компетентност, но това обстоятелство не го освобождава от задължението да извърши проверка за наличие на основанията по чл. 121, ал. 1 – 3, във връзка с чл. 195 и чл. 196 от ДОПК за налагане на предварителни обезпечителни мерки спрямо ревизираното лице.

Предвид горното, съдът приема, че следва решението на директора на ТД на НАП С., с което тези мерки са потвърдени да се отмени като незаконосъобразно.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК в общ размер на 2850 лв., от които 50 лв. заплатена държавна такса, 400 лева внесен депозит за възнаграждение на вещото лице и 2 400 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, което е над минимума от 1000 лева, предвиден в нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдът не намира за основателно направеното възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение от страна на ответника, с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, Административен съд София-град, III отделение, 73 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „Принтекс 21“ ЕООД с ЕИК-[ЕИК] Решение № ПО-3/31.01.2024г. на Директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 ДОПК с изх.№ С240022-023-0000081/11.01.2024г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП-С. да заплати на „Принтекс 21“ ЕООД с ЕИК-[ЕИК], сумата от 2 850 лева, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

СЪДИЯ: